Ankenævnet for Forsikring

905/12-5

Den 17. december 2012 blev i sag nr. 82.575:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har tegnet Familiens Basisforsikring II i Tryg Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til at skaden er omfattet af undtagelsesbestemmelsen om forsæt, og med henvisning til at klageren ikke har ført det fornødne bevis for, at skaden er omfattet af undtagelsesbestemmelsen hertil vedrørende manglende evne til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand. Dernæst gør selskabet gældende, at skaden er undtaget dækning på grund af selvforskyldt beruselse.

Klagerens advokat har i klagebrev af 10/5 2012 til nævnet oplyst, at skaden er opstået ved, at klageren i tidsrummet mellem den 8/2 2011 og den 9/2 2011 på sin bopæl skød og dræbte sine tre børn på henholdsvis 10, 8 og 2 år.

Af anmeldelsen dateret den 14/12 2011 fremgår:

> "Var skadevolder spirituspåvirket?
> Det kan oplyses, at skadevolder på det tidspunkt hvor politiet fremkommer til hans bopæl, …, var påvirket af alkohol.

Det er ikke muligt, at klarlægge nærmere hvorvidt alkoholen er indtaget før eller efter gerningstidspunktet."

Desuden er i den retspsykiatriske erklæring dateret 4/4 2011 noteret:

"**Konklusion**
Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for de påsigtede handlinger. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi.

Observanden giver udtryk for, at han fra barns ben har følt sig anderledes, kontaktsvag og med vanskeligheder med at 'aflæse andre', men disse vanskeligheder har dog ikke forhindret ham i at uddanne sig og levet i et langvarigt parforhold.

Observanden har igennem i hvert fald de sidste 10 år haft et fuldt udviklet alkoholafhængighedssyndrom og var også på tidspunktet for de påsigtede handlinger i ikke uvæsentlig grad påvirket af alkohol, men der er ikke mistanke om patologisk rustilstand.

Ved herværende undersøgelse er observanden fundet trist, og det kan ikke udelukkes, at han over de sidste par uger har udviklet en depression af moderat sværhedsgrad, men han ønsker ikke antidepressiv behandling.
Observandens anamnestiske oplysninger sammenholdt med den psykologiske testning kunne pege på en personlighedsforstyrrelse af blandet type med symptomatologi fra dels det skizoide og dels det dependente.

Der er ikke mistanke om sindssygdom.

På denne baggrund, og således med reference til mulig personlighedsforstyrrelse, alkoholafhængighedssyndrom og alkoholpåvirkethed, er det mit bedste skøn, at han på tidspunktet for det påsigtede må henføres til straffelovens § 69, stk. 1, men såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan man imidlertid ikke, med henvisning til straffelovens § 68, anbefale andet end forskyldt straf.
Risikoen for fremtidig ligeartet kriminalitet er utvivlsomt yderst beskeden, men under alle omstændigheder nært knyttet til alkoholmisbrug."

Den samlede udskift af dombogen vedrørende dom afsagt den 25/10 2011 er forelagt nævnet. Af denne fremgår bl.a.:

"Han har haft et længere sygdomsforløb (alkoholafhængighedssyndrom), som han tidligere har været i behandling for.
…
Han drak alkohol den aften. Det var rødvin og Smirnoff. Han måtte drikke sig mod til.
…
Sigtede havde ikke taget piller, men udelukkende drukket alkohol.
…
Han mener selv, at han begyndte at have et alkoholproblem for ca. 6-7 år siden. Det blev for alvor grelt i 2006 i forbindelse med tiltaltes moders død, hvor han nærmest gik 'i hundene' og isolerede sig i moderens lejlighed. [Ægtefællen] fandt frem til et behandlingstilbud, og han indledte et behandlingsforløb. Han rørte ikke alkohol det næste års tid. De havde ikke indtil dette tidspunkt haft alvorlige ægteskabelige problemer. Han gik arbejdsløs kortvarigt i 2006, men fik job efter afslutningen af alkoholafvænningen.

I forbindelse med finanskrisen i 2008 begyndte hans alkoholmisbrug at accelerere igen. Det firma, hvor han var ansat havde finansielle problemer. Han mener dog kun, at alkoholproblemet varede nogle få dage. Han fik herefter nyt job i ... Han var stresset både arbejdsmæssigt og hjemme, hvor han og [ægtefællen] nu havde 3 børn at se til. Han begyndte derfor at drikke igen. Han blev også sygemeldt. Ægteskabet var på dette tidspunkt konfliktfyldt, og [ægtefællen] havde svært ved at forstå tiltaltes afhængighed af alkohol. Han genoptog afvænningsbehandlingen.
…
Han drak ikke i januar og februar 2011."

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende:

"Det gøres fortsat gældende, at skaden er omfattet af forsikringen Familiens Basis II, jf. punkt 8.4.1. Det fremgår af punkt 8.4.1, at forsikringen ikke omfatter skader forvoldt med forsæt, medmindre skadevolderen har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand. Det fremgår af retspsykiatrisk erklæring, at det er efter retspsykiaterens bedste skøn med reference til mulige personlighedsforstyrrelse, alkoholafhængighedssyndrom og alkoholpåvirkethed, at min klient på tidspunktet for det påsigtede må henføres under straffelovens § 69, stk. 1., jf. vedlagte dom afsagt af Retten i Lyngby den 25. oktober 2011.

De personer der er omfattet af straffelovens § 69, er personer, som på gerningstidspunktet har befundet sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelser af de psykiske funktioner. Retspsykiateren har imidlertid udtalt, at såfremt tiltalte findes skyldig i det påsigtede, kan man imidlertid ikke, med henvisning til straffelovens § 68, anbefale andet end forskyldt straf. Det kan således uden tvivl lægges til grund, at min klient på gerningstidspunktet var omfattet af Straffelovens § 69.

Under henvisning til nedenstående retspraksis, og det forhold, at forsikringsaftalelovens § 19 stk. 1 har et bredere anvendelsesområde end straffelovens § 16, da forsikringsaftaleloven blandt andet omfatter 'forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand', er det min opfattelse, at det erstatningskrav, som blev udløst af min klients handling, er omfattet af min klients ansvarsforsikring.

Landsretten har i U 2006.1961 Ø anført, at forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1 omfatter 'forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand.', og derfor skulle brandforsikringsselskabet betale for skaderne opstået ved ildspåsættelse, selv om gerningsmanden på gerningstidspunktet var omfattet af straffelovens § 69. Sidstnævnte med henvisning til omfattende alkoholmisbrug.

Herudover skal jeg henvise til U 1954.746 H (hvor ægtefællen fik udbetalt ulykkeserstatning, efter drab på ægtefællen og 6 børn) og U 1982.528 H (udbetaling af forsikringsydelse til forsikringsselskabet, selv om drab af ægtefælle og efterfølgende ildspåsættelse, hvorved gerningsmanden indebrændte).

Min klient har slået sine tre børn ihjel, der er derfor tale om en abnorm adfærd, hvilket indikerer, at han har befundet sig i en sygelig sindstilstand, jf. ovenfor nævnte U 1982.528 H. Der er desuden ikke taget forbehold i forsikringspolicen om, at forsikringen fraviger forsikringsaftalelovens § 19, jf. skrivelse fra Tryg af 28. februar 2012 samt U 1966.674 Ø.

På baggrund af ovenstående er det min vurdering, at min klient på skadestidspunktet, på grund af en forbigående sindsforvirring eller lignende forstyrrelse af de psykiske funktioner, har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt, og derved er omfattet af punkt 8.4.1. Det

gøres således gældende, at Tryg Forsikring A/S er forpligtet til at anerkende, at den erstatning, som min klient blev idømt på i alt kr. 391.097,75 med tillæg af renter fra 25. oktober 2011 er omfattet af min klients ansvarsforsikring."

Her til har selskabet i svarbrev af 11/7 2012 til nævnet anført:

"**De gældende forsikringsbetingelser**
Af familiens basisforsikring II fremgår:
…
8.4.1 (Følgende ansvar er ikke dækket:) Ansvar for skader forvoldt med forsæt - ..

Det er vores bevisbyrde, at en anmeldt skade er omfattet af undtagelsesbestemmelse i ansvarsforsikringen, om skader forvoldt ved forsæt.

Ved dom af 25. oktober 2011 er kunden fundet skyldig i tiltale for overtrædelse af straffelovens § 237. Jeg henviser til rettens begrundelse og afgørelse.

Med henvisning hertil gør vi gældende, at vi har løftet vores bevisbyrde for, at der ikke er dækning under ansvarsforsikringen, jf. første led i punkt 8.4.1.

8.4.1 ...medmindre skadevolderen har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand.

Kundens advokat har i brev af 14. maj 2012 til ankenævnet påberåbt sig, at kunden manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand. Der henvises til konklusionen fra retspsykiateren, jf. 'undtagelsen til undtagelsen' i punkt 8.4.1 samt forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1. Det anføres endvidere, at forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, har et bredere anvendelsesområde end straffelovens § 16.

Bevisbyrden for, at den sikrede (vores kunde), ved fremkaldelsen af forsikringsbegivenheden opfylder det psykiske kriterium, og at han som følge deraf har været ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, ligger hos den, der rejser erstatningskravet over for selskabet, jf. bl.a. Ivan Sørensen, Forsikringsret, 5. udgave, 2010, side 201+199, samt Dansk Forsikringsret, 8. udgave, 8. udgave, 2003, side 243 ff. I sidst nævnet litteratur hedder det i øvrigt også: 'Forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, svarer på en måde til erstatningsansvarslovens § 24 b om sindssyges erstatningsansvar. Bestemmelsen indebærer nemlig, at personer, som på grund af sindssygdom mangler evnen til at handle fornuftsmæssigt, ikke uden videre selv skal bære tabet af en skade, de har forvoldt forsætligt.

Vi har haft s. 10 og 11 i den Retspsykiatriske erklæring forelagt for vores lægekonsulent.

Lægekonsulenten anfører, at overlæge, speciallæge i psykiatri, … mentalobservation er meget klar: observanden er ikke sindssyg og var det heller ikke på det tidspunkt for de påsigtede handlinger. Observanden befandt sig heller ikke i en tilstand, der må sidestilles med sindssygdom (fx epilepsi). Observanden er normalt begavet.
Det fremgår også, at observanden i ikke uvæsentlig grad var påvirket af alkohol. Der er dog ikke mistanke om patologisk rustilstand. Patologisk rus ville sidestilles med en lignende tilstand, jf. Jønsson og Kjærgaard, Dansk Forsikringsret, 8. udg., s. 247.
Speciallægen udelukker ikke, at observanden har en personlighedsforstyrrelse, men han understreger, at der ikke er mistanke om sindssygdom.

De tre tilstande, der kunne have påvirket observanden - personlighedsforstyrrelse, alkoholafhængighedssyndrom og alkoholpåvirkethed - får psykiateren til at henføre til straffelovens § 69, stk. 1.

Det er vores lægekonsulents vurdering, at på baggrund af de foreliggende oplysninger, at handlingen ikke var omfattet af forsikringsaftalelovens § 19.

På baggrund af den afsagte straffedom ligger det fast, at kundens handling ikke var omfattet af straffelovens § 16.

Som også anført af kundens advokat, har domstolene fastslået, at forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, har et bredere anvendelsesområde end straffelovens § 16, jf. UfR 2006.1961.

Det forhold, at forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, har et bredere anvendelsesområdet, ændrer imidlertid ikke ved, at det ud fra en *konkret* vurdering stadig skal afgøres, om forholdet kan henføres under bestemmelsen.

Vi fastholder på det foreliggende grundlag, og med henvisning til vores lægekonsulents vurdering, at kunden ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han på tidspunktet for handlingen befandt sig i en § 19-tilstand (har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand).

Jeg henviser også til, at det fremgår af dommen, at de omstændigheder, der er omtalt i straffelovens § 82, nr. 7, ikke kan føre til, at straffen kan fastsættes til mindre end fængsel på livstid.

8.4.2 Ansvar for skader forvoldt som følge af selvforskyldt beruselse eller selvforskyldt påvirkning af narkotika - og dette uanset skadevolders sindstilstand.

Forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, er deklaratorisk. Vi har fraveget lovreglen i undtagelsesbestemmelse 8.4.2. Jeg henviser her til Ivan Sørensen, Forsikringsret, 5. udg., side 199 f.
Advokaten henviser vedr. punkt 8.4.1 til, at vi ikke har taget forbehold om, at forsikringen fraviger forsikringsaftalelovens § 19. Dette har vi imidlertid gjort under punkt 8.4.2, jf. også UfR 1966.674.
…
På baggrund af oplysningerne i sagen om kundens selvforskyldte beruselse på gerningstidspunktet, gør vi gældende, at skaden er undtaget dækning under punkt 8.4.2. Denne undtagelsesbestemmelse gælder uanset skadevolderens sindstilstand.

Herefter må vi fastholde, at den anmeldte skade undtaget dækning i henhold til betingelser for ansvarsforsikringen, punkt 8.4.1 og 8.4.2, og at vi derfor ikke kan yde forsikringsdækning under ansvarsforsikringen.

Subsidiær påstand:
Vi gør subsidiært gældende, at sagen kræver en nærmer bevisførelse af, om kunden på skadetidspunktet befandt sig i en § 19, stk. 1 - tilstand *uden* at være selvforskyldt beruselse. Denne bevisførelse må ske ved domstolene. Det bemærkes i den forbindelse igen, at vi ikke har modtaget lægelige akter i sagen, herunder hele den retspsykiatriske vurdering.

Afslutningsvis vil jeg gerne henvise til vores brev af 30. marts 2012, hvor vi har bemærket, at skadelidte, ifølge vores oplysninger, skulle have mulighed for at søge sit krav dækket hos Erstatningsnævnet."

Selskabets brev har givet klagerens advokat anledning til i brev af 14/8 2012 til nævnet at anføre:

"**Ad: 8.4.1:**
Der er ingen tvivl om, at min klient under henvisning til den retspsykiatriske erklæring har været psykisk afvigende på gerningstidspunkt. Jeg gør tillige gældende, at bevisbyrden for at min klient på gerningstidspunktet har befundet sig i en tilstand, hvor han var ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, er løftet. Vedrørende kravet til min klients bevisbyrde, skal jeg igen henvise til U 1982.528 H.

I U 1982.528 H var det ikke muligt, at foretage en lægeundersøgelse af gerningsmanden, da vedkommende var afgået ved døden. Men der lagde Landsretten til grund, hvilken afgørelse efterfølgende blev stadfæstet af Højesteret, at det forhold, at vedkommende havde dræbt sin hustru, ombragt familiens hund og antændt ilden huset og derefter forblev i huset, hvorved vedkommende indebrændte var at sidestille med et abnormt og umotiveret handlingsforløb.

I sagen U 1982.528 H kunne et vidne tillige forklare, at vedkommende i tiden før branden var uligevægtige, og det medførte, at Landsretten fandt, at vedkommende havde befundet sig i en sygelig sindstilstand, som er omfattet af forsikringsaftalelovens § 19, og som medførte, at vedkommende manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt.

Højesteret har således tillagt gerningen samt det forhold, at gerningsmanden forud for gerningen var uligevægtige som tilstrækkeligt bevis for, at sagen var omfattet af Forsikringsaftalelovens § 19.

Der er ingen tvivl om, at den af min klient begåede handling dels er abnorm, og dels indikerer, at han ikke på gerningstidspunktet var i stand til at handle fornuftsmæssigt. Desuden understeges min klients sindstilstand ved, at han i weekenden forud for at han dræbte sine 3 børn, tog livet af familiens hund.

Overlæge … har endvidere i erklæringen anført, at det ikke kan udelukkes, at [klageren] over de sidste par uger har udviklet en depression af moderat sværhedsgrad.

Min klient har således i en periode forud for gerningen, på gerningstidspunktet, og efterfølgende, været uligevægtig.

Ad: 8.4.2:

Det kan oplyses, at der i forbindelse med straffesagen blev udtaget en blodprøve, som påviste, at [klageren] var påvirket af alkohol. Faktum er dog, at uanset at [klageren] havde indtaget alkohol forud for gerningen, kan det ikke fastslås, at skade er sket ved selvforskyldt beruselse. Det har ikke været muligt under straffesagen, at fastslå et mere konkret gerningstidspunkt, og derfor kan det ikke udelukkes, at en større mængde alkohol er indtaget efter gerningstidspunktet og frem til det tidspunkt, hvor politiet kommer til stedet."

Herefter er selskabet i brev af 29/9 2012 fremkommet med følgende bemærkninger:

"Advokaten henviser til UfR 1982.528 H, hvoraf bl.a. fremgår: 'Rettens bemærkninger:

Det fremgår af de ved den politimæssige efterforskning i anledning af branden fremkomne oplysninger, at afdøde … har dræbt sin hustru, ombragt familiens hund og antændt ilden i stuehuset og derefter er forblevet i huset, således at han selv indebrændte. På grundlag af dette abnorme og umotiverede handlingsforløb og (fremhævet her) de af de pårørende, navnlig svigersønnen …, og andre afgivne forklaringer om afdødes uligevægtighed i tiden før branden, finder retten det bevist - *uanset* (fremhævet her) at det ikke ved en lægeundersøgelse er klarlagt, om han led af en sindssygdom - at han ved ildspåsættelsen har befundet sig i en sygelig sindstilstand, som omfattes af forsikringsaftalelovens § 19, og som medførte, at han manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt. Der vil derfor være at give dom i overensstemmelse med sagsøgernes påstand, om hvis beløbsmæssige beregning der ikke er tvist.'

En given sag må afgøres på baggrund af de faktiske oplysninger, som det er muligt at tilvejebringe, og herefter vil gældende bevisreglerne så være afgørende for sagens udfald. Hvis det i Højesteretssagen faktisk havde været muligt at indhente en lægeerklæring vedr. sindsstilstanden, ville det sikkert være gjort, for derved at skabe et endnu bedre grundlag at afgøre sagen på.

I aktuelle sag, findes der lægeundersøgelser, hvoraf vi dog alene har modtaget kopi af side 10 og 11, og der er (derfor) ikke ført vidner i øvrigt vedr. kundens sindsstilstand. Det er kunden og en politimand, der har afgivet forklaring.

Retten har i sagen fundet kunden skyldig og fastsat straffen til fængsel på livstid, jf. straffelovens § 237.

Der skal endvidere henvises til, at den anmeldte skade skete i tiden mellem den 8. og 9. februar 2011. Af den Retspsykiatriske erklæring af 4. april 2011, ca. 2 måneder senere, fremgår af det uddrag, som vi har modtaget, at 'ved herværende undersøgelse er observanden fundet trist, og det kan ikke udelukkes, at han over *de sidste par uger* (fremhævet her) har udviklet en depression af moderat sværhedsgrad, men han ønsker ikke antidepressiv behandling.'. Der er altså tale om en efterfølgende opstået depression.

Af erklæringen fremgår således bl.a., *at* kunden ikke var sindssyg på tidspunktet for hans handlinger, *at* han har uddannet sig og levet i et langvarigt parforhold, *at* han ikke var i en patologisk rustilstand, og *at* han *efterfølgende* havde udviklet en depression af moderat sværhedsgrad.

Advokaten har også henvist til, at kunden dræbte familiens hund weekenden forud for den anmeldte skade. Hertil skal alene bemærkes, at det fremgår af dommen, at denne handling var en del af kundens planlægning.

Herefter fastholder vi, at skaden ikke kan dækkes grundet undtagelsesbestemmelsen i punkt 8.4.1.

Ad: 8.4.2
Vi har noteret os, at advokaten bekræfter, at der er udtaget en blodprøve, som påviste, at kunden var påvirket af alkohol. Vi har ikke modtaget nærmere oplysninger herom.

Af den Retspsykiatriske erklæring af 4. april 2011 fremgår, at kunden havde udviklet et alkoholafhængighedssyndrom og <u>også på tidspunktet for de påsigtede handlinger var påvirket af alkohol i ikke uvæsentlig grad.</u>

8. 82.575

Af den afsagte dom fremgår også, at kunden i grundlovsforhøret bl.a. forklarede 'han drak alkohol den aften. Det var rødvin og Smirnoff', og '... men udelukkende drukket alkohol.'

Herefter fastholder vi, at skaden heller ikke kan dækkes grundet undtagelsesbestemmelsen i punkt 8.4.2.

Samlet set må det anførte føre til, at der ikke er dækning under forsikringen, og vi fastholder således vores afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Ansvarsforsikringen
(Afsnit 8)

8. Privatansvar
Denne forsikring dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer eller ting forvoldt i forsikringstiden.
…
8.4 Følgende ansvar er ikke dækket:

8.4.1
Ansvar for skader forvoldt med forsæt, medmindre skadevolderen er under 14 år eller har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt på grund af sin sindstilstand.

8.4.2
Ansvar for skader forvoldt som følge af selvforskyldt beruselse eller selvforskyldt påvirkning af narkotika - og dette uanset skadevolders sindstilstand."

Nævnet udtaler:

I den retspsykiatriske erklæring lægges det til grund, at klageren ikke var sindssyg på det tidspunkt, hvor han dræbte de 3 børn. Han er derfor ikke omfattet af straffelovens § 16. Han må derimod henføres til den i straffelovens § 69 nævnte personkreds blandt andet som følge af en mulig personlighedsforstyrrelse af blandet type med symptomatologi fra dels det skizoide, dels det dependente. Retspsykiateren har dog ikke kunnet anbefale anden foranstaltning end straf, og i overensstemmelse hermed blev klageren ved byrettens dom idømt fængsel på livstid.

Drabene er begået med forsæt, og der er derfor efter forsikringsbetingelsernes punkt 8.4.1 ikke forsikringsdækning, medmindre klageren på grund af sin sindstilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, jf. herved forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1,

der dog har en lidt anden formulering end den nævnte bestemmelse i forsikringsbetingelserne.

Klageren er som nævnt ikke omfattet af straffelovens § 16, og han var således ikke utilregnelig på grund af sindssygdom, eller en tilstand, der må sidestilles hermed, da han dræbte sine tre børn. Han var derimod omfattet af straffelovens § 69, men dette skyldes efter det oplyste hovedsagelig et alkoholafhængighedssyndrom, som han tidligere er behandlet for, hvorimod der ikke med sikkerhed er påvist nogen personlighedsforstyrrelse.

Klageren gav på forhånd børnene sovemiddel, ligesom drabene fandt sted tre forskellige steder i huset. Klageren anvendte skydevåben ved drabene, og børnene blev holdt hjemme fra skole og vuggestue den dag, hvor drabene fandt sted. Et par dage i forvejen havde klageren aflivet familiens hund. På denne baggrund må det - som også antaget af byretten under straffesagen - lægges til grund, at drabene var planlagte.

Under disse omstændigheder finder nævnet efter en samlet vurdering ikke, at det er godtgjort, at klageren har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt, da han dræbte de tre børn.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson